

DECIZIE CIVILĂ NR. 3078/2009

Ședința publică din data de 30 noiembrie 2009

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE [REDACTAT]
JUDECĂTOR [REDACTAT]
JUDECĂTOR [REDACTAT]
GREFIER [REDACTAT]

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta [REDACTAT] BISTRIȚA împotriva sentinței civile nr. 238 din 05.05.2009 pronunțată în dosarul nr. [REDACTAT] al Tribunalului Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimații [REDACTAT] DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD, DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD - D.J.A.O.V. și [REDACTAT] având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în se constată lipsa părților litigante de la dezbateri.

Procedura de citare este îndeplinită .

Recursul promovat este legal timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de 2 lei și timbru judiciar în valoare de 0,3 lei .

S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că, în data de 30 octombrie 2009 s-a depus la dosar întâmpinare din partea intimătei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD prin care solicită respingerea recursului ca nefondat.

În data de 16 noiembrie 2009 s-a depus la dosar întâmpinare din partea intimatului [REDACTAT]

În data de 26 noiembrie 2009 s-a depus la dosar, din partea recurentului, dovezile ce atestă achitarea taxelor judiciare de timbru pentru recursul promovat în cuantum de 2 lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar în valoare de 0,3 lei și pentru fondul cauzei, taxa judiciară de timbru în cuantum de 4 lei și timbru judiciar în valoare de 0,3 lei.

Curtea, în urma deliberării, în baza înscrisurilor existente la dosar și reținând poziția procesuală a părților care solicitată judecarea cauzei în lipsă, în conformitate cu dispozițiile art. 242 alin. 2 C. proc. civ, apreciază că, prezenta cauză este în stare de judecată, declară închisă faza probatorie și o reține în pronunțare.

CURTEA

deliberând reține că,

Prin sentința civilă nr. 238 din 5 mai 2009 pronunțată în dosarul nr. [REDACTAT] Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta [REDACTAT] împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Totodată, s-au respins ca inadmisibile cererile de chemare în garanție formulate de reclamanta [REDACTED] și a numitului [REDACTED] împotriva numitului [REDACTED] și a numitului [REDACTED] împotriva numitului [REDACTED].

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că în vederea acordării regimului vama de tranzit, având ca obiect autoturismul marca Volkswagen, reclamanta a depus la Biroul vamal Nădlac declarația vamală de tranzit [REDACTED] la data de 28.12.2006. Termenul de prezentare la biroul vamal de destinație pentru încheierea regimului vamal suspensiv a fost la 06.01.2007 și întrucât operațiunea de tranzit nu a fost încheiată, organul vamal competent a dispus închiderea din oficiu a regimului vamal acordat și scoaterea din evidențe a operațiunii de tranzit. În temeiul art. 115, 226 din Codul vamal, art. 267 din Regulamentul vamal, precum și art. 47 din Ordinul nr. 6357/2006 privind tranzitul comun pe teritoriul României, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. [REDACTED] a stabilit în sarcina [REDACTED] obligația fiscală în cuantum total de [REDACTED] lei, reprezentând drepturi vamale și accesoriile aferente.

Împotriva Deciziei nr. [REDACTED] reclamanta a formulat contestație, ce a fost înregistrată la organul emitent al actului atacat și mai apoi la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud sub nr. [REDACTED].

Prin Decizia nr. [REDACTED] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud – Biroul soluționare contestații, s-a respins ca nemotivată contestația reclamantei [REDACTED] fiind menținute în totalitate măsurile dispuse prin Decizia nr. [REDACTED] a organului vamal.

Or, având în vedere dispozițiile imperative ale art. 206 alin. 1 lit. c și d din O.G. nr. 92/2003 referitoare la obligativitatea motivării în fapt și în drept precum și a depunerii dovezilor, soluția de respingere a contestației era singura legalmente posibilă și în consecință decizia nr. [REDACTED] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud este temeinică și legală.

Referitor la fondul cauzei s-a constatat că și decizia nr. [REDACTED] emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad din cadrul Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara este legală și temeinică deoarece în conformitate cu prevederile art. 115 din Legea nr. 86/2009 reclamantei în calitate de titular al regimului vamal de tranzit îi revine răspunderea pentru neîncheierea operațiunilor de tranzit.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta [REDACTED] solicitând admiterea acestuia, în principal casarea Sentinței civile nr. [REDACTED] și trimiterea cauzei spre rejudecare; în subsidiar, modificarea Sentinței civile nr. [REDACTED] și, pe cale de consecință, a) în principal, anularea deciziei nr. [REDACTED] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, b) în subsidiar, obligarea chematului în garanție [REDACTED] la plata sumei de [REDACTED] reprezentând datorie vamală calculată până la data de 27.05.2008 lei, și a majorărilor de întârziere calculate până la plata integrală a datoriei vamale.

În dezvoltarea motivelor de recurs, se arată că la data de 21.12.2006 [REDACTED] a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit [REDACTED].

Prin Decizia nr. [REDACTED] Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad a închis din oficiu operațiunea de tranzit desfășurată sub acoperirea documentului vamal mai sus arătat și a reținut în sarcina [REDACTED] obligația de plată a următoarelor sume: [REDACTED] lei, taxe vamale și [REDACTED] lei, majorări de întârziere pentru neplata taxelor vamale; - [REDACTED] lei, accize și [REDACTED] lei, majorări pentru neplata accizelor; [REDACTED] lei, TV A și [REDACTED] lei, majorări de întârziere pentru neplata TV A-ului.

Plangerea formulata impotriva Deciziei nr. [redacted] a fost respinsa ca netemeinica de Tribunalul Bistrita-Nasaud prin Sentinta nr. [redacted] iar cererea de chemare in garantie a fost apreciata de aceeași instanța ca fiind inadmisibilă.

Procedand in acest mod, instanța a dat o hotarare atat cu incalcarea legii cat si cu aplicarea gresita a legii.

Cu referire la motivul de casare, invederează faptul ca instanța de fond s-a marginit sa constate ca, potrivit dispozitiilor art.115 din Legea nr.86/2006, ii revine reclamantei, in calitate de comisionar vamal, raspunderea pentru neinchetarea operatiunii de tranzit.

Acest aspect nu a necesitat insa interventia instantei de judecata intrucat, atat reclamanta cat si intimatele cunosc obligatiile ce-i revin comisionarului vamal iar existenta acestor obligatii nu a fost contestata.

Ceea ce s-a supus judecatii instantei si asupra careia aceasta nu s-a pronuntat a fost sa se stabileasca daca in urma desfasurarii regimului vamal de tranzit a luat nastere o datorie vamala si care este valoarea acesteia.

De altfel, instanța de fond nu a observat nici faptul ca potrivit pct. 2.5 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005, organul de solutionare a contestatiei are obligatia de a solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandata cu confirmare de primire, prezentarea motivelor de fapt si de drept. Organul de solutionare a contestatiei nu si-a indeplinit aceasta obligatie, producând evident un prejudiciu prin punerea in imposibilitatea formulării apărării.

De altfel, aceasta atitudine de rea credinta din partea organului de solutionare a contestatiei pare a intruni elementele constitutive ale infractiunii de neglijenta in serviciu.

Cu referire la motivul de modificare a sentintei nr. [redacted] a Tribunalului Bistrita-Nasaud, instanța de recurs va trebui sa stabileasca cu exactitate starea de fapt, la care sa aplice norma juridica corespunzatoare.

Astfel, tranzitul desfasurat sub acoperirea [redacted] a inceput la data de 28.12.2006 (data intocmirii declaratiei de tranzit) si a fost incheiat la data de 24.01.2008 (data la care s-a dispus de catre autoritatea vamala incheierea din oficiu a operatiunii de tranzit).

Aceasta stare de fapt este recunoscuta de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale Arad, prin Decizia nr. [redacted] si prin Procesul-verbal de control nr. [redacted].

Invederează faptul ca data incheierii operatiunii de tranzit este 24.01.2008, data stabilita de catre autoritatea vamala, instanța de judecata neavand competenta de a stabili o alta data a incheierii regimului de tranzit. De altfel, nici nu s-a solicitat instantei, printr-un petit distinct, sa stabileasca data incheierii operatiunii de tranzit, situatie in care va trebui sa considere ca data de incheiere a operatiunii de tranzit data comunicata de autoritatea vamala.

Plecand de la aceasta stare de fapt, instanța de recurs va trebui sa stabileasca norma de drept aplicabila.

In acest sens, va trebui retinut faptul ca intre momentul inceperii operatiunii de tranzit si momentul finalizarii acesteia, Romania a devenit membru al Uniunii Europene (incepand cu data de 1.01.2007), iar potrivit dispozitiilor art.148, alin.2 din legea fundamentala, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate fata de dispozitiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Intrucat, pe de o parte, operatiunea de tranzit a fost inceputa anterior aderării Romaniei la Uniunea Europeana și a fost incheiata dupa aderarea Romaniei la Uniunea Europeana iar pe de alta parte, controlul propriu-zis si finalizarea acestuia se realizeaza dupa data aderării Romaniei la Uniunea Europeana, sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a Bulgariei si Romaniei la Uniunea Europeana, Litera B. Protocolul privind conditiile si aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria

si a Romaniei in Uniunea Europeana, Anexa V, punctul 4. "Uniunea Vamala" care dispun ca depozitul temporar si regimurile vamale mentionate la art.4, alin.16 literele b)-h) (intre care se regaseste si tranzitul vamal) . din Regulamentul CEE nr.2913/1992 care au inceput inainte de aderare inceteaza sau se incheie in conditiile legislatiei comunitare.

Norma juridica este foarte clara si dispune ca toate regimurile de tranzit vamal incepute anterior aderarii inceteaza sau se incheie in conditiile legislatiei comunitare. Conditiia necesara si suficienta pentru aplicarea legislatiei comunitare este ca regimul vamal sa fi inceput anterior aderarii si incheiat ulterior aderarii. Unde legea nu distinge, nici cel care o interpreteaza nu o poate face.

Chiar si in situatia in care operatiunea vamala s-ar fi incheiat in termenul legal acordat de autoritatea vamala, respectiv 6.01.2007, se află in prezenta unei operatiuni vamale de tranzit incepute inainte de aderarea Romaniei la Uniunea Europeana si finalizata dupa aderarea Romaniei la Uniunea Europeana.

Incepand cu data de 1.01.2007, marfurile comunitare sunt exceptate de la plata taxelor vamale, potrivit normelor comunitare privind libera circulatie a marfurilor.

In cazul autovehiculelor rutiere inmatriculate intr-un stat membru, dovada caracterului comunitar se face cu documentul de inmatriculare al autovehiculului. (Regulamentul CEE nr.2454/1993 - norme de aplicare a Codului vamal comunitar). Copia documentului de inmatriculare al autovehiculului a fost depusa la dosarul de fond. Dovada de origine se realiza cu documentul denumit EUR 1 numai pana la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana.

De asemenea, potrivit dispozitiilor titlului VII din Legea nr.571/2003, marfurile comunitare - autovehicule rutiere sunt exceptate la plata accizelor.

Cu referire la cererea de chemare in garantie arata ca ori de cate ori partea care are la dispozitie o actiune in regres impotriva unui tert poate solicita introducerea acestuia in litigiu, pe calea procesuala a chemarii in*garantie, spre a fi despagubita in ipoteza in care ar cadea in pretentii ori sa-si valorifice aceasta actiune, pe cale principala, in cadrul unui proces distinct.

Potrivit dispozitiilor art.17 cod procedura civila, cererile incidentale sunt in caderea instantei competente sa judece cererea principala. Aceste dispozitii fiind situate in titlul III din codul de procedura civila, titlu denumit "dispozitii speciale", rezulta ca dispozitiile art.17 cod procedura civila au un caracter derogator de la toate regulile de competenta. Aceasta opinie este sustinuta si de catre literatura de specialitate (

Tratat teoretic si practic de procedura civila, voi 1, pag.434).

Instanta de fond s-a marginit la a sustine ca procedura prevazuta de Legea nr.554/2004 este incompatibila cu o cerere de chemare in garantie avand la baza un contract comercial, fara insa a arata in mod concret in ce consta aceasta incompatibilitate.

Dispozitiile Legii nr.554/2004 se completeaza cu dispozitiile codului de procedura civila in masura in care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritatile publice, pe de o parte, si persoanele vatamate in drepturile sau interesele lor legitime, pe de alta parte.

In acest caz, chemarea in garantie nu duce la inlaturarea sau aplicarea in parte a unor dispozitii cuprinse in Legea nr.554/2004.

Chemarea in garantie nu priveste in mod direct si exclusiv actul juridic administrativ suspus judecatii.

Chemarea in garantie, facand parte din dreptul comun, nu intra "in conflict" cu norma speciala, reprezentata de dispozitiile Legii nr.554/2004. Dimpotriva, intre chemarea in garantie si actiunea principala exista o stransa dependenta, in sensul ca atat admiterea, in tot sau in parte, cat si respingerea actiunii principale au influenta asupra solutionarii cererii de chemare in garantie.

Chemarea in garantie reglementata de Legea nr.554/2004 nu este incompatibila cu o chemare in garantie formulata in temeiul unor norme de drept comercial. Astfel,

cererea de chemare in garantie prevazuta de Legea nr.554/2004 poate fi formulata de persoana fizica ce a emis sau a incheiat actul administrativ ori a refuzat rezolvarea cererii referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, in timp ce actiunea in regres, in domeniul contractelor de mandat comercial, poate fi formulata de catre oricare dintre partile care a suferit un prejudiciu prin neindeplinirea cu exactitate a obligatiilor ce-i reveneau celeilalte parti contractante.

Chemarea in garantie se indreapta, in cazul Legii nr.544/2004, impotriva superiorului ierarhic de la care s-a primit ordinul scris sa elaboreze sau sa nu elaboreze actul, in timp ce chemarea in garantie, formulata in temeiul unui contract de mandat comercial, se indreapta impotriva uneia dintre partile contractante.

Chemarea in garantie formulata in temeiul Legii nr.554/2004 urmareste acoperirea prejudiciului produs ca urmare a emiterii unui act administrativ nelegal sau a refuzului de a emite un act administrativ privitor la un drept subiectiv sau interes legitim, in timp ce prin chemarea in garantie, formulata in temeiul unui contract de mandat comercial, se urmareste acoperirea unui prejudiciu rezultat din neexecutarea sau executarea necorespunzatoare a unor obligatii contractuale.

Avand in vedere cale aratate, apreciază ca cele doua actiuni in garantie, pe dreptul comun si cea reglementata de Legea nr.554/2004, sunt intr-adevar actiuni diferite, cu reglementari distincte, nefiind incompatabile. Exercitarea uneia dintre ele nu exclude exercitarea celeilalte in cadrul aceluiasi litigiu.

Intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 16 noiembrie 2009 solicită respingerea recursului formulat în cauză (f.8-10).

Analizând recursul declarat de reclamanta [REDACTAT] prin prisma motivelor de recurs și a dispozițiilor art.304 și 304¹C.pr.civ., Curtea l-a apreciat ca fiind nefondat pentru următoarele:

Potrivit art. 206, alin. 1 lit.c C. pr. fiscala, contestația se formulează în scris și va cuprinde motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază, iar conform art. 217 alin.1 din același act normativ, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

În speță, după cum în mod corect a reținut instanța de fond, ipoteza normei legale enunțate anterior este întrunită întrucât prin decizia nr.36 din data 08 mai 2008, pârâta DGFP Bistrița-Năsăud a constatat că reclamanta a formulat o contestație împotriva unui act administrativ fiscal pe care, însă, nu a motivat-o, respingând-o pentru acest motiv, fără a antama fondul. Din cuprinsul contestației formulate rezultă fără echivoc împrejurarea că reclamanta urma să o motiveze printr-un memoriu separat care urma a fi depus ulterior, obligație care, însă, nu a mai fost respectată de către parte.

Pentru toate aceste considerente, Curtea va aprecia recursul declarat de către reclamanta [REDACTAT] ca fiind nefondat iar în temeiul art.312 alin.1 C.pr.civ. raportat la art. 206, alin. 1 lit.c C. pr. fiscala îl va respinge și va menține în întregime hotărârea recurată.

În raport de soluția pronunțată, Curtea apreciază că este dispensată în a analiza celelalte motive de recurs care vizează fondul litigiului întrucât această analiză nu se impune, soluția instanței de fond fiind greșită din această perspectivă întrucât nu s-a dat eficiență prevederilor art.137 alin.1 C.pr.civ.

Nu se poate susține cu temei că prin această soluție Curtea înlătură liberul acces al reclamantei la justiție, făcând astfel imposibilă cenzurarea pe fond a unui act administrativ care pretinde că îi vatămă drepturile.

Curtea reține că dreptul consacrat de art.21 din Constituția României și cel prevăzut de art.6 paragr.1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului nu este absolut însă trebuie să fie efectiv deoarece Convenția apără drepturi concrete și efective nu drepturi teoretice și iluzorii.

Cu toate acestea, jurisprudența constantă a CEDO recunoaște că una dintre limitările dreptului de acces la o instanță vizează reglementarea condițiilor procedurale ale acțiunii în justiție prin stabilirea unor formalități și termene de efectuare a diferitelor acte de procedură, termene de prescripție, de decădere, etc. (cauza Golder c. Marea Britanie, cauza Stubbings c. Marea Britanie). Între aceste restricții se regăsesc și dispozițiile art. 206, alin. 1 lit.c C. pr. fiscală referitoare la conținutul contestației formulată în procedura administrativ fiscală.

Prin urmare, reclamanta putea să prevadă în mod rezonabil și predictibil că dacă nu acționează în limitele și cu respectarea condițiilor imperative impuse de legiuitor pentru contestarea actului pretins vătămător acțiunea acesteia va fi respinsă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respins recursul declarat de reclamanta [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. 238/CA din 05 mai 2009, pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] al Tribunalului Bistrița-Năsăud pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 30.11.2009.

PRESEDINTE
[REDACTED]

JUDECĂTORI
[REDACTED]

GREFIER
[REDACTED]

Red. N. [REDACTED]
7 ex./09.12.2009
Jud.fond. [REDACTED]

